

Den samaritanska kvinnan

När den samaritanska kvinnan upptäckte att hon stod inför en profet ville hon veta om andliga frågor: dyrkan och lämnade sina personliga behov i bakgrunden.

Den samaritanska kvinnan

“Kvinnan sade till honom:” Herre, jag ser att du är en profet!
“ (Johannes 4:19)

Introduktion

Evangelisten Johannes antecknade att allt han skrev var tänkt att få sina läsare att tro att Jesus var Kristus, den levande Guds Son, och att tro på att ha liv i överflöd

“Dessa var emellertid skrivna så att du kan tro att Jesus är Kristus, Guds Son, och att du, i tro, kan få liv i hans namn” (Joh 20:31).

I synnerhet finns det delar i berättelsen om den samaritanska kvinnan som visar att Kristus är den levande Guds Son, Davids sonen utlovat i Skrifterna.

Evangelisten Johannes antecknade att när Jesus upptäckte att fariséerna hade hört att han utförde många mirakel och att han döpte mycket mer än Johannes döparen, lämnade han Judea och åkte till Galileen (Joh 4: 2-3), och det måste gå genom Samaria (Lukas 17:11).

Jesus åkte till en stad i Samaria som heter Sikar, vars territorium var en egendom som Jakob gav till sin son Josef

(Joh 4: 5). Platsen där Jesus åkte i Sikar hade en borrhning av Jakob.

Evangelisten lyfter fram Jesu mänsklighet genom att beskriva hans trötthet, hunger och törst. När vi nämner att hans lärjungar gick för att köpa mat får det oss att förstå att Jesus måste äta, att han satte sig för att han var trött och när han frågade den samaritanska kvinnan om vatten antydde att han var törstig.

Även om fokuset på evangelistens tillvägagångssätt inte var att visa att Herren Jesus var törstig efter vatten, eftersom det som blev uppenbart var hans behov av att tillkännage de goda nyheterna om riket för kvinnor, är det tydligt att Jesus kom i köttet (1Jo 4 : 2-3 och 2 Johannes 1: 7).

Jesus satt vid Jakobs brunn, nära den sjätte timmen (middag) (Johannes 4: 6, 8), när en samaritansk kvinna anländer till fontänen för att hämta vatten (att nämna någon med namnet på staden var oärligt, för det visade sig att en sådan individ inte tillhörde Israels gemenskap), och närmades av Mästaren som talade till honom och sa:

– Ge mig en drink (Joh 4: 7).

Herrens attityd gentemot samaritanen (att be om vatten) tog fram vad ädla män och kvinnor har mest ädla: förnuft, resonemang (Job 32: 8).

Kvinnan måste ha ställt en fråga baserad på en rad tidigare kunskaper. Hon formulerade inte mänsklighetens mest lysande tanke, men det väckte en viktig fråga för den kvinnan och hennes folk:

– Hur kan du, som jude, be mig att dricka av mig, att jag är en samaritansk kvinna? (Johannes 4: 9).

Samaritaner diskriminerades av judar, men Jesus, trots att han var jude, gav inte denna fråga vikt, men kvinnan tjänade sitt

syfte mycket bra vid den tiden.

I frågan framhäver kvinnan att hon var en kvinna och samtidigt en samaritan, det vill säga att det fanns ett dubbelt hinder för den mannen som tydligen borde vara mer en svartsjuk jud av sin religiösitet.

Många frågor uppstod i samaritanens huvud, eftersom Jesus ignorerade sedvänjor och regler som rör judendom när han bad om vatten. – Visste han inte att jag är kvinna och samaritan? Kommer han att dricka det vatten jag ger honom utan rädsla för att bli förorenad?

Guds gåva

Efter att ha väckt samaritanens resonemang stimulerar Jesus ytterligare kvinnans intresse:

– Om du känner till Guds gåva och vem är den som säger till dig: Ge mig en drink, skulle du be honom, och han skulle ge dig levande vatten.

Den samaritanska kvinnan nådde inte omedelbart utmärkt Kristi ord, för hon hade ingen erfarenhet av sanningen.

”Men solid näring är för de fullkomliga, som på grund av sedvanen övar sina sinnen för att urskilja både gott och ont” (Hebr 5:14).

Om samaritanen hade ett utövat sinne, skulle hon inte riktigt ställa frågan:

– Herre, du har inget att ta med dig, och brunnen är djup; var har du då levande vatten?

Av argumentet kan du se att den samaritanska kvinnan fokuserar på omöjligheten att nå vatten utan nödvändiga medel, men hon bestred inte det Jesus sa om att ha levande vatten.

Med tanke på Jesu ursprungliga argument om Guds gåva analyserade hon:

– Är du större än vår far Jakob, som gav oss källan och drack av den och hans barn och hans boskap?

Genom att erbjuda ett annat vattenalternativ än vattnet vid Jakobs brunn fick det samaritan att verka att den okända juden åtminstone var förmodig, eftersom han placerade sig i en position som var överlägsen Jacob, som lämnade brunnen som ett arv till sina barn och, vilket vid den tiden gav många samariter.

Följande frågor behövs svar:

– Du behöver inte dra vatten och brunnen är djup! Var har du levande vatten?

Men Jesus arbetade för att "hörseln" av den kvinnan skulle väckas av Guds ord, för hans förslag gjorde det känt att han faktiskt var överlägsen fadern Jakob själv.

Det var vid denna tidpunkt som samaritanens brist på kunskap var, för om hon visste vem Jesus var, skulle hon samtidigt känna Guds gåva, för Kristus är Guds gåva.

Om hon visste vem som frågade: – Ge mig en drink, Jag skulle veta att han var större än fadern Jakob, jag skulle veta att Kristus var den utlovade ättlingen till Abraham i vilken alla jordens familjer skulle välsignas (1 Mos 28:14).

Om hon visste vem Kristus var, skulle hon se att hon genom vattnet som Kristus erbjöd, faktiskt och enligt lag skulle bli ett av Abrahams barn. Om hon kände Kristus, skulle hon se att barnen enligt köttet inte är Abrahams barn utan troens barn, efterkommorna till den sista Adam (Kristus) som manifesterade sig för världen (Gal 3:26 -29; Rom 9: 8).

Om hon kände Kristus, skulle hon se att även om hon var en del av det sista kunde hon vara en del av det första, för genom

Avstammaren är det möjligt för alla folk att bli välsignade som den troende Abraham (Mt 19:30).

Om hon kände den som bad om en drink och som erbjöd honom levande vatten, skulle hon se att han är Guds gåva, för det är Kristus som ger liv till världen (Joh 1: 4). Hon skulle se att han är översteprästen enligt Melkisedeks ordning, genom vilken alla män, av vilken stam eller vilket språk som helst, kan erbjuda gåvor och accepteras av Gud.

– “Du steg upp i höjden, du tog fångenskapen i fångenskap, du fick gåvor till män och till rebellerna, så att Herren Gud kunde bo bland dem.”

Gud vittnade om det offer (gåvor) som Abel hade erbjudit på grund av honom som skulle stiga upp till höjden och ta fångenskap i fångenskap, översteprästen som utgjordes av Gud utan början och (evig) slut på dagen (Heb 7: 3), som gav sig till sig själv som ett lamm som inte är avskaffat för Gud, och endast genom honom accepteras män av Gud (Hebr 7:25).

Dagliga nödvändigheter

Kvinnans fråga: – Är du större än vår far Jacob? var relevant, dock tillät det fortfarande inte honom att identifiera vem som var den mannen som bad om vatten från Jakobs källa och samtidigt erbjöd levande vatten

– “Den som dricker detta vatten kommer att törsta igen; Men den som dricker vattnet som jag ger honom kommer aldrig att bli törstig, för vattnet som jag ger honom kommer att bli en källa till vatten i den som hoppar in i evigt liv ” (Joh 4:14).

Det är förvånande att den samaritanska kvinnan, som hade en detaljerad tanke när hon insåg att Jesus antydde att hon var större än fader Jacob, accepterade hans förslag, att han hade

vatten som skulle hindra honom från att vara törstig, och ändå be dig vatten av väl av Jacob.

Jesu förslag var tydligt:

– ‘Den som dricker vattnet jag ger honom kommer aldrig att bli törstig’, och vad ville han ha vatten för om han hade överlägset vatten?

Kvinnan var intresserad av Jesu erbjudande, men hennes förståelse var suddig.

Vad fick kvinnan att vilja vattnet Jesus erbjöd henne, även om Mästaren var törstig?

Svaret finns i samaritanens begäran:

– Herre, ge mig det här vattnet så att jag inte blir törstig igen och inte kommer hit för att hämta det.

Numera är det nästan ofattbart arbetet att kvinnan var tvungen att skaffa lite vatten. Det var den sjätte timmen då kvinnan hämtade vatten för att tillgodose sina grundläggande behov.

Medan det i vår tid skiljer sig vad många förstår med grundläggande, väsentligt, än vad kvinnan behövde, är det möjligt att mäta hur mycket vad människan förstår som väsentliga muddies resonemang. Om vad som är väsentligt äventyrar förståelsen för vad som föreslås i evangeliet, hur är det med livets angelägenheter?

En man som den samaritanska kvinnan inte visste bad om vatten, och nu erbjöd han vatten med ofattbara egenskaper: han skulle släcka sin törst så att han inte längre skulle behöva dricka vatten igen.

När kvinnan visade intresse för ‘levande vatten’ sa Jesus:

– Gå, ring din man och kom hit. Kvinnan svarade:

– Jag har ingen make. Jesus svarade:

– Du sa bra: Jag har ingen make; Eftersom du hade fem män, och vad du nu har är inte din man; detta sa du med sanning.

Observera att Jesus inte utfärdade en värderingsbedömning på kvinnans villkor, för han själv sa att han inte dömer någon efter köttet, för han kom inte för att döma världen utan för att rädda (Joh 8:15 ; Johannes 12:47).

Vid denna tidpunkt erkände kvinnan Jesus som en profet:

– Herre, jag ser att du är en profet! Det är intressant att den samaritanska kvinnan erkände den juden som en profet samtidigt och samtidigt överraskande ställde följande fråga:

– Våra fäder dyrkade på detta berg, och du säger att Jerusalem är platsen att tillbe.

När den samaritanska kvinnan upptäckte att Kristus var en profet, lämnade hon sina grundläggande behov åt sidan och började fråga om platsen för tillbedjan.

Som samaritan kände hon mycket väl historien som fick judar att inte kommunicera med samaritaner. Esras bok innehåller en av de missförstånd som fanns mellan judar och samariter, eftersom judarna inte tillät samariterna att hjälpa till att bygga det andra templet under Cyrus order (Ed 4: 1-24), och upproret började på grund av att kungen av Assyrien installerade folk från Babylon i städerna i Samaria som kom för att bo i regionen och ersatte Israels folk som tidigare togs till fångenskap och som antog den judiska religionen (2Ku 17:24 komp. Ed 4: 2 och 9- 10).

Frågan om platsen för (dyrkan) era-årtusendet och före en profet är hans dagliga gräl inte längre viktiga, för möjligheten var unik: upptäck platsen för tillbedjan och hur man dyrkar.

Är det nyfiken att veta vad reaktionen skulle bli på vår tid

om en kristen upptäckte att han stod inför en profet? Vilka skulle frågorna vara för någon som presenterade sig som en profet?

Jag föreställer mig att om dagens kristna hittade en profet skulle frågorna vara: – *När ska jag köpa mitt hus? När ska jag ha min bil? När ska jag gifta mig? Vem ska jag gifta mig med? Kommer mitt barn att vara man eller kvinna? När kommer jag att betala av mina skulder? Blir jag rik? Etc.*

Men när samaritanen upptäckte att hon var före en profet ville hon veta om andliga frågor och lämna hennes jordiska behov i bakgrunden. Det var inte viktigt att veta om hon skulle få en man eller om hon slutade gå till Jacobs brunn för att hämta vatten. Nu hade frågan om platsen för tillbedjan pågått i generationer och det var ett tillfälle som inte kunde missas.

Med uttalandet:

– Jag ser att du är en profet! kan vi överväga att kvinnan förstod vad som verkligen hände.

Till skillnad från andra judar som var fasta på sin religiösitet, legalism och ritualism var Israels profeter inte judar bundna till sådana band.

Det var som att säga: – *Ah, nu förstår jag!* Du är som Elia och Elisa, profeter som inte vädjades till andra folk, eftersom båda gick till andra nationer och till och med gick in i föräldralösa, änkas etc. Bara som en profet att kommunicera med en samaritansk kvinna, eftersom Elia gick hem till en änka som bodde i Sarepta, i Sidons länder och bad honom att dricka vatten:

– "För mig, ber jag er, lite vatten att dricka i en vas" (1Ku 17:10).

Elisa använde i sin tur det som erbjöds honom av en förmögen kvinna som bodde i staden Sunem, som på samma sätt fick sitt

namn efter stadsnamnet som det var fallet med den samaritanska kvinnan (2 Kungaboken 4: 8).

Det är oerhört viktigt att analysera Nikodemus historia i jämförelse med den samaritanska kvinnans, för inför Gud är en man med alla moraliska och intellektuella egenskaper som var fallet med Nikodemus lika med någon utan meriter, som det var fallet med samaritan kvinna.

dyrkan

Det var då Jesus svarade:

– Kvinna, tro mig att den stund kommer, då varken på detta berg eller i Jerusalem ni kommer att tillbe Fadern.

Jesus lärde den samaritanska kvinnan att tiden hade kommit, för tillbedjan var inte längre bunden till ett berg, vare sig det är Jerusalem eller Samaria.

Jesus bad den samaritanska kvinnan att tro på honom och följa hans undervisning

– "Kvinna, tro mig ..." (v. 21). Sedan riktar han en gemensam fråga för judar och samaritaner:

– "Du älskar det du inte vet; vi älskar det vi vet eftersom frälsningen kommer från judarna".

Även om samariterna förstod att de tillbad Gud, ändå tillbad de honom utan att känna honom. Samaritanernas tillstånd är det som aposteln Paulus skildrade för kristna i Efesos:

"Kom därför ihåg att du tidigare var hedningar i köttet och kallades omskärelse av de i köttet som kallas omskärelse gjorda av människors hand; Att du vid den tiden var utan Kristus, skild från Israels samhälle och främmande för löftens förbund utan att ha något hopp och utan Gud i

världen ” (Ef 2:11-12).

Att ha en villighet att tillbe Gud tillför inte människan villkoret för den sanna tillbedjaren, för judarna tillbad också och tillbad vad de visste, ty frälsning kommer från judarna (Johannes 4:22), men sådan tillbedjan var inte i anden och i sanning (v. 23). Profeterna protesterade över detta faktum:

”Ty Herren har sagt: För detta folk kommer nära mig och med sin mun och med sina läppar ära mig, men deras hjärta vänder sig bort från mig, och deras rädsla för mig består bara av människobud som han fick instruktioner om ” (Jes 29:13).

Jesu uttalande är lika med judar och samaritaner, eftersom båda trodde att de dyrkade Gud, men deras tillbedjan var något som bara kom från munnen, men bort från 'njurarna' ”Du planterade dem, och de slog rot; de växer, de bär också frukt; du är vid din mun, men långt ifrån dina njurar ” (Jer 12: 2).

Jesus presenterar det sanna begreppet dyrkan när han säger: – ”Men tiden kommer och det är nu då sanna tillbedjare kommer att tillbe Fadern i ande och sanning; för Fadern söker dem som tillber honom ” (v. 23).

Tillbedjan av Gud är endast möjlig i anda och i sanning, till skillnad från tillbedjan med läpparna, som bara hänvisar till en ”tillvägagångssätt” till Gud med läpparna, den ser ut, men hjärtat förblir främmande från Gud.

Vad letar Fadern efter? Sanna tillbedjare, det vill säga de som tillber i ande och sanning. Enligt skrifterna söker Guds ögon den rättfärdiga, den troende på jordens yta, för endast de som går den raka vägen kan tjäna honom ”Mina ögon kommer att riktas mot de troende i landet, så att de får sitta med mig; den som går på en rak väg kommer att tjäna mig ” (Ps 101: 6), som står i kontrast till Israels folks tillstånd:

”Ändå söker de mig varje dag, de trivs med att känna mina vägar, som ett folk som gör rättvisa och inte lämnar sin Guds rätt; de ber mig om rättvisans rättigheter, och de gläder sig åt att nå ut till Gud ” (Jes 58: 2).

Det vill säga, Gud är nära dem som påkallar honom, dock de som påkallar honom i sanning ”HERREN är nära alla som påkallar honom, alla som påkallar honom i sanning” (Ps 145: 18). Endast genom att åberopa Gud ‘i sanning’ bryts fiendskap och gemenskap återupprättas så att människan bosätter sig med Gud ”Och han väckte oss upp med honom och lät oss sitta på himmelska platser, i Kristus Jesus” (Ef 2: 6).

Hur man kan påkalla Gud i sanning? Går in i rättfärdighetens dörr. Endast de som går in i rättfärdighetens dörr förtjänar sann beröm till Gud (Ps 118: 19). Endast de som går in i Herrens dörr är trogna och rättfärdiga (Ps 118: 20), och bara på dessa är Herrens ögon.

Jesus klargör att: – ”Gud är en Ande, och det är viktigt att de som tillber honom tillber honom i ande och i sanning”, varför, Gud är Ande, och Jesus tillägger att de ord han sa är ande och liv (Joh 7:63), därför, för att tillbe i ande och i sanning är det nödvändigt för människan att vara född av vatten och Anden (Joh 3: 5), att födas av de ord som Kristus talar.

Säkerheten för den samaritanska kvinnan

Trots den dagliga nödvändigheten av att behöva hämta vatten, vilket tydde på kvinnans ödmjuka tillstånd, eftersom hon inte hade en slav, hade hon hopp. Trots att hon inte tillhörde det israeliska samfundet var hon säker:

– Jag vet att Messias (som kallas Kristus) kommer; när han

kommer kommer han att meddela allt för oss.

Varifrån kom sådan säkerhet? En sådan försäkran kom från Skrifterna. Hennes självförtroende var fast, eftersom hon inte förväntade sig att ha en privat källa eller en egen make. Skrifterna lovade inte ekonomisk eller familjeförbättring, men det indikerade att Kristus, medlaren mellan Gud och människorna, skulle komma och att han skulle göra människorna till kändedom om allt som rör Guds rike.

Med tanke på kvinnans förtroende för skrifterna avslöjar Jesus sig: – Jag är, jag talar till dig! Varför avslöjade Jesus sig för den kvinnan, om han i andra bibliska avsnitt leder sina lärjungar att inte avslöja för någon att han var Kristus? (Mt 16:20) Eftersom den verkliga bebyggelsen är det som härrör från vittnesbördet som Skrifterna ger om Kristus (Johannes 5:32 och 39), och inte från mirakulösa tecken (Johannes 1:50; Johannes 6:30).

I det ögonblicket kom lärjungarna och blev förbryllade över att Kristus talade med en kvinna

”Och i detta kom hans lärjungar och blev förvånade över att han pratade med en kvinna; men ingen sa till honom: Vilka frågor? eller: Varför pratar du med henne? ” (v. 27).

Den samaritanska kvinnan övergav sin avsikt och sprang till staden och uppmanade männen att undersöka om juden vid källan till Jakob var Kristus

”Så lämnade kvinnan sin burk och gick in i staden och sade till dessa män: ‘Kom och se en man som har berättat för mig allt vad jag har gjort. Är det inte Kristus? ” (S. 28 och 29)

Eftersom en kvinna vid den tiden var en andra klassens medborgare, tvingade hon inte sin tro, utan hon uppmanade män att gå till Jesus och analysera hans ord. Stadsborna lämnade och gick till Kristus

”Så de lämnade staden och gick till honom” (v. 30).

Återigen blev märkena för en sann profet uppenbara:

– ”Och de blev förolämpade i honom. Men Jesus sa till dem: ”Det finns ingen profet utan ära, utom i hans land och i sitt hem” (Mt 13:57). Bland utlänningar blev Jesus hedrad som en profet, annorlunda än sitt hemland och hem (Mt 13:54).

Lärjungarna vädjade till Mästaren:

– Rabí, ät. Jesus svarade dem:

– Jag har mat att äta som du inte känner till.

Deras uppfattning var fortfarande inriktad på mänskliga behov. Det var då Jesus förklarade för dem att han var ’hungrig’ för att göra sin Faders vilja och göra sitt arbete. Vilket arbete skulle det vara? Svaret finns i Johannes 6, vers 29:

– ”Detta är Guds verk: tro på honom som han sände”.

Medan hans lärjungar visste hur man läste de tider då denna värld planterades och skördades (Johannes 4:34) ’såg’ Jesus de vita åkrarna för Faderns skörd. Från det ögonblick då Kristus uppenbarade sig för skördarna var redan ta emot sina löner i världen, och skörden för evigt liv hade redan börjat, och både såaren och skördaren glädde sig över det utförda arbetet (v. 36).

Jesus citerar ett ordspråk: – ”Den ena är såaren, och den andra är den som skördar” (v. 37) och varnar sina lärjungar för att de fick i uppdrag att skörda i åkrar som de inte arbetade (v. 38). Vilka fält är dessa? De åkrar som Jesus såg som färdiga för skörd var hedningarna. De hade aldrig arbetat bland hedningarna, nu fick de i uppdrag att arbeta bland hedningarna, eftersom andra redan hade gjort denna herre, det vill säga att vissa profeter som Elia och Elisa hade gått till hedningarna för att förskugga uppdraget de skulle utföra (v.

38).

På grund av kvinnans vittnesmål, som sa: – Han berättade för mig allt jag har gjort, många av samariterna trodde på Kristus. Tycka om? För att hon sa: – Han berättade för mig allt jag har gjort, Jesus gick till (samariterna) och stannade hos dem i två dagar, och de trodde på honom på grund av hans ord (Johannes 4:41).

De trodde inte på Kristus endast genom kvinnans vittnesbörd, men de trodde för att de, när de hörde Kristus tillkännage himmelriket för dem, trodde att han verkligen var världens Frälsare (Johannes 4:42).

snedvridningar

Medan Skriftens och Kristus syfte var att männen skulle tro att han är världens frälsare, Guds lamm som tar bort världens synd etc. finns det i vår tid olika typer av evangelier som inte främjar Guds verkliga verk, det vill säga: att människor tror på Kristus som Guds sändebud.

Deras hopp är inte att världen ska komma, där Kristus kommer att ta och ta dem som tror med honom (Joh 14: 1-4), utan fixa sig på den här världens saker och önskingar.

Många falska lärare uppmärksammar de oförsiktiga genom att påpeka deras dagliga behov. Varför? Eftersom mäns behov fördunklar resonemanget och inte låter dem analysera viktiga logiska frågor. Talet från falska lärare pekar alltid på vardagslivets behov för att förvirra de oförsiktiga, eftersom deras tal är fåfänga.

Det finns de som kommer att omge sig med lärare efter deras intressen och som vänder sig till fabler (2 Tim. 4: 4). Andra anser att Kristus är en källa till vinst och använder dem som vill bli rika (1 Tim. 6: 5-9).

Men det finns också de som ser ut som gudomlighet, som bara är en annan religion, eftersom deras budskap riktar sig till föräldralösa och änkor som kämpar för fattigas sak och i behov av materiella varor, men de förnekar evangeliets effektivitet ., eftersom de strider mot väsentliga sanningar som den framtida uppståndelsen från de döda och Jesu återkomst (2 Tim 2:18 och 3: 5;)

”Varför, vad är vårt hopp eller vår glädje eller vår härlighetskrona? Står du inte också inför vår Herre Jesus Kristus vid hans ankomst? ” (1Th 2:19).